

A tanács leszállítja az autók hidvám-tételeit.

A szegedi kereskedelmi és iparkamara érdekes beadványt intézett a város tanácsához. Beadványában elmondta, hogy az autóforgalom Szeged város területén is rohamlépésben fejlődik, az autók száma állandóan szaporodik és ma már az automobil nem számítható a luxus járművek közé, mint akkor, amikor megalkotta a közgyűlés a hidvám-szabályrendeletet. Az a szabályrendelet ugyanis az autót luxus-cikknek minősíti és ezen az alapon állapítja meg az autók hidvám-tételeit, még pedig a személyautót hatvan fillérben, ami tizenhétzrész szorzószámmal 10.200 papirkoronának felel meg, a teherautót pedig egy aranykoronában, vagyis tizenhétzrész papirkoronában.

Az autó — a kamara beadványa szerint — sokkal kevésbé rongálja a hidat, illetve koptatja a hid burkolatát, mint a kétfogatú bérkocsi, mert ez nyolc palkóval és négy vasabroncsos keréssel érinti a pályát míg az autó csak négy

gumikeréssel; tehát teljesen indokolt az a kívánság, hogy a város szállítsa le az autók hidvám-tételeit.

A tanács mindenben elfogadta a kamara áldspontját és elhatározta, hogy a hidvám-szabályrendelet módosításra vonatkozó javaslatot terjeszti a legközelebbi közgyűlés elé. Javasolja, hogy a személyautók hidvámját szállítsa le a közgyűlés husz aranyfillérre, vagy három-ezerhatyuzsd papirkoronára —, így ugyanannyit fizetne az autó is, mint a kétfogatú bérkocsi; a teherautót pedig hatvan aranyfillérre, tízezer-kétszáz koronára, mert egy-egy teherautó harminc-negyven mázsa teherrel is átlazaguld a hidon.

Elhatározta a tanács azt is, hogy a hidvám-tételek mérséklése arányában leszállítja a hidon át közlekedő autóbuszok pauszösszegeiben megállapított hidvámját is.

A kereskedők nagytanácsa nem döntött a hatórai záróra kérdésében.

„Ha a szövetségben a jövőben nem látnám az eddig uralkodott demokratikus szellemet, kénytelen leszek visszavonulni.“

Vasárnap délelőtt a Szegedi Kereskedők Szövetsége népes nagytanácsi ülést tartott a Lloyd Társulat helyiségében. Az ülésnek legfontosabb pontja az üzletek és irodák hatórai zárórája volt. Végleges határozatot nem hoztak az ülésen, hanem az alkalmazottak szociális szempontjából nagyfontosságú kérdés eldöntését a Szövetség közgyűlése elé utalták. Igen jellemző egyébként bátyai Holtzer Tivadar elnök nyilatkozata, amit a gyűlés után tett és amelyet alább adunk.

Az ülést bátyai Holtzer Tivadar elnök nyitotta meg, majd dr. Landesberg Jenő titkár ismertette a záróra ügyet. Bejelentette, hogy a szegedi kereskedők közül mintegy háromszázán aláírásukkal kérték az egységes hatórai záróra bevezetését. Felolvasták az idevonatkozó rendeletet is, amely szerint az üzleteket este hat órán túl nem szabad nyitvatartani, ez azonban nem vonatkozik az élelmiszerüzletekre, amelyeket legkésőbb kilenc óráig kell bezárni a rendelet szerint.

Fenyő Mátyás volt az első felszólaló, aki kijelentette, hogy a szabadkereskedelmet korlátozná, ha megszabnák a záróra határát. Szerinte mindenki zárjon akkor, amikor akar.

Boda Bertalan ugyancsak a hatórai záróra ellen beszélt, de indítványozta, hogy minden kereskedő adjon alkalmazottainak két három óra szabadidőt.

Vértes Miksa volt a következő felszólaló, aki ugyancsak a hatórai záróra ellen volt. Véleménye szerint azonban ennek a kérdésnek eldöntése nem a nagytanács, hanem a közgyűlés elé tartozik. Szerinte mindegyik szakma külön is megállapíthatná az egységes zárórát.

Több felszólalás után úgy határoztak, hogy a kérdést a közgyűlés elé terjesztik.

Fenyő Mátyás tette meg ezután tizennégy pontból álló indítványát a kereskedelem legaktívabb problémáiról, amelyekkel állandóan foglalkoznak a kereskedők. Az indítványban szó volt az adó-

behajtásoknál és a végrehajtásoknál tapasztalt anomáliákról, a súlyos vámkorról, az információk iroda felállításáról, a segélyalapról, amelyet azon célból kellene felállítani, hogy abból a bajba jutott kereskedőket segítsék ki a mai válságos helyzetben. Az indítványban szólt még Fenyő az alsótanyai vasút végállomásának kérdéséről, amely ugyancsak érinti a kereskedőket.

Landesberg Jenő jelentette be ezután, hogy a Szövetség a legközelebbi kérdésben már megtette a szükséges lépéseket. A hidvám eltörlése ügyében Tonelli Sándor interpellál a közgyűlésen, míg a tanyai vasút végállomásának kérdésében Wimmer Fülöp a kereskedők és iparosok érdekében küzdött a közgyűlésen és nem rajta múlt, hogy az akció nem járt sikerrel. A gyűlés ezután elhatározta, hogy

legközelebb nagygyűlést tart az iparosokkal karöltve, hogy tiltakozzanak a tanyai vasút végállomásának a Tiszapályaudvarnál való elhelyezése ellen.

A gyűlés után bátyai Holtzer Tivadar elnök a következőket mondotta a Délmagyarország munkatársának:

— Ha nem lesz meg az a megértő szellem, amely eddig minden kérdésben megvolt a kereskedők és az alkalmazottak között, én a magam részéről kénytelen leszek a konzekvenciákat levonni. Nem hivatkozom itt hét éves elnöki működésem alatt elért jóviszonyra, békére és eredményekre, de ha a szövetségben a jövőben nem látnám azt a demokratikus szellemet, amely eddig uralkodott, én a legnagyobb sajnálattal kénytelen leszek visszavonulni. Nekem mindig ideálm volt a tiszta demokratikus szellem a szövetség falain belül és én mindig igyekeztem összhangba hozni a kereskedők és az alkalmazottak érdekeit. Ha ez elé a jövőben akadályok tornyosulnának, félre fogok állni.

Botrány a vásárhelyi futballpályán.

„Igazoltassa le, de alaposan“, — mondotta egy rendőrkapitány. — Egy orvosi látület.

(A Délmagyarország kiküldött munkatársától.) Vasárnap délután Hódmezővásárhelyre rándult át Dévidék bajnoksapata, a SzAK, hogy az utolsó bajnoki fordulóban összemérje erejét a Hódmezővásárhelyi TVE-vel. A mérkőzés lefolyásáról lapunk más helyén közlünk tudósítást, ide azonban egy riport kívánczik, meri a bajnoki mérkőzés igen szokatlan botrányra fejeződött be, amelynek nem a futballisták voltak a szereplői, hanem néhány néző és egy szolgálatot nem teljesítő rendőrkapitány.

A mérkőzés második felidejében a vásárhelyiek között már igen izgatott hangulat volt, hiszen ekkor már magasán bontakozott ki a bajnoksapat főlénye. A nézők közül több igen izgatott közbekiáltás hangzott el és egy alkalommal, amikor a reprezentatív Solit Mihályt, a legsportoszerűbb futballistát úgy rugták meg, hogy kénytelen volt azonnal elhagyni a pályát, néhány tulbuzgó vásárhelyi fanatikus helyeselt ennek az „akciónak“. A hangulat egyre izgatottabb lett és az a kis csoport szegedi, amely Vásárhelyre átkísérte a piros-feketéket, olykor-olykor visszafelé a tulbuzgó és nagyon fanatikus vásárhelyieknek. Így azután több alkalommal a nézők között heve-

sebb szóharc fejlődött ki.

Ekkor történt azután, hogy egy szegedi fiatalember energikusabban ujsíította vissza a közbeszólásokat, mire az izgatott hangulatban az ügyeletes rendőrtiszt mellett ülő dr. Dedk rendőrkapitány, aki hevesen kísérte figyelemmel a vásárhelyi futballisták akciót, egyszerre hirtelen hátra fordult és hangosan körülbelül a következőket kiáltotta a szegedi fiatalember felé:

— Ne kiabáljon, mert megpofozom, hogy lessik a tribünről!

A fiatalember, Szécsény Rudolf joghallgató ekkor kikérte magának a heves hangot. A rendőrkapitány, aki az ügyeletes tiszt mellett ült, oda szólította az egyik ügyeletes detektívet:

— Igazoltassák le, de alaposan igazoltassák le, — kiáltott a detektívnek igen hevesen és izgatottan.

Ekkor már fölemelkedett az egész nézőközönség, a kis szegedi trupp a rendőrkapitány köré gyűlt és magyarázatot próbált kérni, vagy legalább is megmenteni a joghallgatót, akit a helyszínen többen is igazoltak azonnal.

A rendőrkapitány ekkor a szegedi trupp felé fordult és a következőket mondotta:

— Hólyagok!

Ezt a kijelentést megegyeszer megismételte igen erős hangon. Ekkor többen a szegediek közül inerveniálni akartak, hogy engedjék ki a joghallgatót, még mielőtt bármi történik vele, mert esélyes lekési a szegedi vonatot. Erre a következőket mondotta dr. Dedk rendőrkapitány:

— Ha buja történik, az az ő buja lesz!

A kis csoport még sokáig olt volt a rendőrkapitány körül és igen hangos botrányos jelek adódtak. A mérkőzésre senki sem figyelt már, mindenki a botrányról beszélt, a vásárhelyiek pedig, miután most már nem a klubszínekről volt szó, megőrizték higgadtságukat és nézték a szegediek és a heves rendőrkapitány szócsatáját.

A mérkőzésnek már régen vége volt, amikor nagysokára eloszlott a tömeg. Szécsény Rudolf joghallgatót bevitték a városházára. Ide elkísérte Hadházi-Dedk László bajtársa is. Hogy mi történt a városházán, a detektív és a joghallgató között, nem tudni, mert hiszen tanuk nem voltak. Az kétségtelen azonban, hogy félóra múlva orvosi látület volt a Délmagyarország munkatársra kezében, amelyet dr. Simon Ákos szegedi orvos vett fel Szécsény Rudolfról. A látület a következő:

„Az egész bal fül erősen hyperémia, a fülcimpán fül csülmélszárny karcoldás. A fül mögött gyermektényérnyi területen bőrvörösség.“

1926. V. 9.

Dr. Simon.

Illetékes helyeken ezek után kíváncsian várják a vásárhelyi botrány fejleményeit.

Buja szépségét sirba vitte, de művészetét őszinte gyönyörűségünkre ránk hagyta:

Barbara La Marr

az „ASSZONYI SIKOLY“ című filmjében hódoljunk neki május 12-én és 13-án

a Belvárosi Moziban.

Cséplőkészletek

Egy Hofherr és Schrantz és egy Umraih gyártmányu 4 Hp gözcseplőkészlet, továbbá egy Hofherr és Schrantz 6 Hp gözlokomobil (huzatos), hosszabb hitre eladó. A gépek kiűnő üzempékes karban vannak. RUH VILMOS a Máv. Gépgyára Vezérigynöksége kerületi képviselője SZEGED, MIKSZÁTH KÁLMÁN UCCA 9. SZÁM. Telefon 905. 303

László Ilona és Erzsébet férj. Csúry Ferencné méltóságos fájdalommal jelentik, hogy, imádott édesanyjuk, a legemesebb lelkű nagyanya, anyós és rokon

özv. LÁSZLÓ LAJOSNÉ
szül. Wagner Józsa

65 éves korában a halotti szentségek felvétele után hosszú sorvasztó betegség következtében f. hó 10 én az Urban csendesen elhunyt. Temetése f. hó 12 én délután 4 órakor lesz az Attila ucca 11. számú gyászszobából.

Drága emlékét örökké megőrizzük!

Csúry Ferenc veje.
Özv. Csúry Illésné
nászasszonya.
Csúry László
Csúry Margit
Dusinszky Margit
unokái
Daka Erzsébet
nevelt leánya.

László János
László Vince
Korbély Gyuláné
sz. László Matijd
Grózané
sz. László Róza
sógornai, illetve sógornói.